

યોએલનું પુસ્તક અને લાઓદિકેયાની સાતમા-દિવસની એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચ - નંબર આઠ

Jeff Pippenger

2025-12-09

આઠમો નંબર

તે કોને જ્ઞાન શીખવશે? અને કોને ઉપદેશ સમજાવશે? તેમને જેઓ દૂધથી છૂટા કરવામાં આવ્યા છે, અને સ્તનોથી દૂર લેવામાં આવ્યા છે.

કારણ કે આદેશ પર આદેશ, આદેશ પર આદેશ; પંક્તિ પર પંક્તિ, પંક્તિ પર પંક્તિ; અહીં થોડું, અને ત્યાં થોડું; કેમ કે હકલાતા હોઈ અને બીજી ભાષા દ્વારા તે આ પ્રજાને કહેશે. જેમને તેણે કહ્યું, આ તે વિશ્રામ છે, જેના દ્વારા તમે થાકેલાને વિશ્રામ અપાવી શકો; અને આ તે તાજગી છે: છતાં તેઓ સાંભળવા ઇચ્છતા નહોતાં.

પરંતુ યહોવાનું વચન તેઓને આ આજ્ઞા ઉપર આજ્ઞા, આજ્ઞા ઉપર આજ્ઞા; પંક્તિ ઉપર પંક્તિ, પંક્તિ ઉપર પંક્તિ; અહીં થોડું, અને ત્યાં થોડું એવું થયું, જેથી તેઓ જઈને પાછળ પટકાઈ પડે, ભાંગી પડે, ફાંસામાં સપડે, અને ઝડપી લેવાય.

આથી, હે ઉપહાસ કરનાર મનુષ્યો, જે યરુશાલેમમાં રહેલા આ પ્રજાજન પર શાસન કરો છો, યહોવાનું વચન સાંભળો. કારણ કે તમે કહ્યું છે, અમે મૃત્યુ સાથે વાયા બાંધી છે, અને અધોલોક સાથે સમજૂતી કરી છે; જ્યારે ઊફાન મારતો પ્રહાર પસાર થશે, ત્યારે તે અમારી પાસે આવશે નહીં; કારણ કે અમે અસત્યને અમારું આશ્રય બનાવ્યું છે, અને ફૂટતાના આડમાં અમે પોતાને છુપાવી દીધા છીએ: તેથી પ્રભુ યહોવા આમ કહે છે, જુઓ, હું સિયોનમાં પાયા માટે એક પથ્થર મૂકી રહ્યો છું, અજમાયેલો પથ્થર, અમૂલ્ય કોણિયો પથ્થર, દૃઢ પાયો: જે વિશ્વાસ કરે છે તે ઉતાવળ નહીં કરે. ન્યાયને પણ હું માપદોરી પર મૂકીશ, અને ધર્મને સાહુલ પર; અને કરા અસત્યના આશ્રયને વેરી નાખશે, અને જળ છુપાવાના સ્થાને છલકી આવશે. અને મૃત્યુ સાથેની તમારી વાયા રદ કરવામાં આવશે, અને અધોલોક સાથેની તમારી સમજૂતી ટકી રહેશે નહીં; જ્યારે ઊફાન મારતો પ્રહાર પસાર થશે, ત્યારે તમે તેના દ્વારા કચડી નાખવામાં આવશો. યશયા 28:9-18.

યેરુશાલેમ પર શાસન કરનાર ઉપહાસી મનુષ્યો લાઓદિકીય સાતમા-દિવસના એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચના નેતાઓ છે, જેઓને થોડા અગાઉના વચનોમાં યશયાએ "એફાઈમના મતવાલાઓ" અને "ગર્વનો મુકૂટ" તરીકે ઓળખાવ્યા હતા. પેન્ટેકોસ્ટના દિવસે પીતરે તેઓને જવાબ આપ્યો હતો, જેઓ એવો દાવો કરતા હતા કે સંદેશો મતવાલા મનુષ્યો દ્વારા જાહેર કરવામાં આવી રહ્યો હતો. અંતિમ વરસાદનો સમયખંડ સત્ય અને ખોટા અંતિમ વરસાદના સંદેશા વિષે છે. પ્રભુ તરફથી આવતો સંદેશ હંમેશા ઉપાસકોના બે વર્ગો ઉત્પન્ન કરે છે, અને એ બે વર્ગો બંને દ્રાક્ષારસ પીવે છે. યોએલમાં જે અવિશ્વાસીઓના મોઢામાંથી કપાઈ જાય છે, તે પવિત્રીકૃત સંદેશ, અથવા પવિત્રીકૃત દ્રાક્ષારસ છે.

હે મત્તાઓ, જાગો અને વિલાપ કરો; અને હે દ્રાક્ષારસ પીવનારાઓ સૌ, હાહાકાર કરો, કારણ કે નવો દ્રાક્ષારસ તમારાં મુખથી કપાઈ ગયો છે. યોએલ 1:5.

યોએલ અધ્યાય એકમાં દ્રાક્ષા વાડીના દુષ્ટ ખેડૂતોએ, જે લાઓદિકીયા સાતમા-દિવસના એડવેન્ટિસ્ટ ચર્ચનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેમના મોઢાંમાંથી "નવું દ્રાક્ષારસ" "છેદી નાખવામાં" આવવા સાથે સંબંધિત રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવે છે અને તેમનો ન્યાય કરવામાં આવે છે. ઈશ્વરે દુષ્ટ, મતવાળા ખેડૂતોથી "અન્ન અને પેય અર્પણો" દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતો અંતિમ વર્ષમાં ઈશ્વરના આત્મના ઉડેલાણને કાપી નાખ્યો છે.

અથવા અટકાવી રાખ્યો છે.

અન્નાર્પણ અને પેયાર્પણ યહોવાના ભવનમાંથી કપાઈ ગયા છે; યાજકો, યહોવાના સેવકો, વિલાપ કરે છે. ખેતર ઉજ્જડ થઈ ગયું છે, જમીન શોક કરે છે; કારણ કે ધાન્ય નષ્ટ થઈ ગયું છે; નવું દ્રાક્ષારસ સુકાઈ ગયું છે, તેલ ક્ષીણ થઈ ગયું છે. હે ખેડૂતો, શરમાવો; હે દ્રાક્ષવાડીના પાલકો, ઘઉં અને જવને લીધે રડો; કારણ કે ખેતરની લણણી નષ્ટ થઈ ગઈ છે. દ્રાક્ષલતા સુકાઈ ગઈ છે, અને અંજિરનું વૃક્ષ ક્ષીણ થઈ ગયું છે; દાડમનું વૃક્ષ, ખજૂરનું વૃક્ષ પણ, અને સફરજનનું વૃક્ષ, અરે, ખેતરના સર્વ વૃક્ષો સુકાઈ ગયા છે; કારણ કે મનુષ્યપુત્રોમાંથી આનંદ સુકાઈ ગયો છે. હે યાજકો, કમર કસો અને વિલાપ કરો; હે વેદીના સેવકો, રડો; હે મારા દેવના સેવકો, આવો, ટાટમાં આખી રાત પડ્યા રહો; કારણ કે અન્નાર્પણ અને પેયાર્પણ તમારા દેવના ભવનમાંથી અટકાવવામાં આવ્યા છે. ઉપવાસને પવિત્ર ઠરાવો, પવિત્ર સભા બોલાવો, વડીલોને અને દેશના સર્વ નિવાસીઓને તમારા દેવ યહોવાના ભવનમાં ભેગા કરો, અને યહોવાને પોકારો, હાય તે દિવસે માટે! કારણ કે યહોવાનો દિવસ નજીક છે, અને તે સર્વશક્તિમાન તરફથી વિનાશ તરીકે આવશે. શું અમારા જોતજોતામાં અન્ન કપાઈ ગયું નથી? હા, અમારા દેવના ભવનમાંથી આનંદ અને હર્ષ પણ કપાઈ ગયા નથી શું? યોયેલ 1:9-16.

જ્યારે યશાયાહના “એફાઈમના મધપો” યોએલમાં “જાગે” છે, ત્યારે તેઓ જે પરિસ્થિતિમાં જાગે છે તે અંત્યવર્ષાની સંદેશ છે—જે “નવા દ્રાક્ષારસ” તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. તે દેવના પસંદ કરેલા કરારબદ્ધ લોકોને અટકાવી રાખવામાં આવી છે. આ અવતરણમાં “અનાજ” શબ્દ ધાન્ય માટેનો સામાન્ય શબ્દ છે, અને દેવનું વચન સ્વર્ગની રોટલી છે; અને આ અવતરણમાં તે “વ્યર્થ કરવામાં આવ્યું છે.”

“નવો દ્રાક્ષારસ” એ વર્તમાન સત્યનો સંદેશ છે, જે 9/11 પર આવ્યો હતો. “નવો દ્રાક્ષારસ સુકાઈ ગયો છે” અને “કાપી નાખવામાં આવ્યો છે,” કારણ કે “નવો દ્રાક્ષારસ” માત્ર તેઓ જ ઓળખે છે, જે ચિરમિયાહના “જૂના” માર્ગો તરફ પાછા ફરી રહ્યા છે; કારણ કે “નવો” સંદેશ હંમેશા “જૂના” સંદેશ સાથે સુસંગત હોય છે. હિબ્રુમાં “સુકાઈ ગયો” તરીકે અનુવાદિત થયેલા શબ્દનો અર્થ “લજ્જિત થવું” એવો થાય છે.

જેઓ “લજ્જિત” થાય છે, તેઓ યોએલ અને ભવિષ્યવક્તાઓનો એક મુખ્ય વિષય છે. ઇફાઈમના મધપો તેમના ખોટા ઉત્તરવર્ષાના સંદેશથી લજ્જિત થાય છે, જેને ઘણી વાર ‘શાંતિ અને સુરક્ષા’નો સંદેશ કહેવાય છે. અનાજ, નવું દ્રાક્ષારસ અને તેલ—આ ત્રણ પ્રતીકો ઉત્તરવર્ષાના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ઉત્તરવર્ષા પવિત્ર આત્માના ઉડેલાવા રૂપે પણ પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

પવિત્ર આત્માનું કાર્ય પાપ, ધાર્મિકતા અને ન્યાય વિષે દોષિત ઠેરવવાનું છે, અને તે પણ એ જ ક્રમમાં. દેવનું વચન પાપ વિષે દોષિત ઠેરવે છે, અને તેનું પ્રતિનિધિત્વ “અનાજ” દ્વારા થાય છે. “નવા દ્રાક્ષારસ”નો અધિકાર ધરાવવો તેઓને ઓળખાવે છે, જેઓ પવિત્ર આત્માનો અધિકાર ધરાવે છે; પવિત્ર આત્માનું પ્રતિનિધિત્વ “વરસાદ” દ્વારા તેમજ “દ્રાક્ષારસ” દ્વારા પણ થાય છે, કારણ કે “વરસાદ” અને “દ્રાક્ષારસ” બંનેને સંદેશ અથવા સિદ્ધાંત તરીકે સરળતાથી દર્શાવી શકાય છે.

તથાપિ હું તમને સત્ય કહું છું: મારું જવું તમારે માટે હિતાવહ છે; કારણ કે જો હું ન જાઉં, તો સાંત્વનકર્તા તમારી પાસે આવશે નહિ; પરંતુ જો હું જાઉં, તો હું તેને તમારી પાસે મોકલીશ. અને જ્યારે તે આવશે, ત્યારે તે પાપ, ધર્મિકતા અને ન્યાય વિષે વિશ્વને દોષિત ઠેરવશે: પાપ વિષે, કારણ કે તેઓ મારા ઉપર વિશ્વાસ કરતા નથી; ધર્મિકતા વિષે, કારણ કે હું મારા પિતાની પાસે જાઉં છું, અને તમે મને હવે વધુ જુઓ નહીં; ન્યાય વિષે, કારણ કે આ જગતનો અધિપતિ દંડિત ઠર્યો છે. મને તમને કહેવાની હજી ઘણી વાતો છે, પરંતુ તમે અત્યારે તેને સહન કરી શકતા નથી. પરંતુ જ્યારે તે, સત્યનો આત્મા, આવશે, ત્યારે તે તમને સર્વ સત્યમાં દોરશે: કારણ કે તે પોતાની તરફથી બોલશે નહિ; પરંતુ જે કંઈ તે સાંભળશે, તે જ બોલશે; અને આવનાર બાબતો તમને જણાવી દેશે. યોહાન 16:7-13.

યોયેલનું “અનાજ” દેવનું વચન છે, જે “પાપ” વિષે દોષારોપણ કરે છે. “ધાર્મિકતા” તેમનામાં પ્રગટ થાય છે જેઓએ પોતાની માનવતાને દૈવીત્વ સાથે “નવું” (વર્તમાન-સત્ત્વ) “દ્રાક્ષા રસ” (સંદેશ) તરીકે પ્રતિનિધિત્વ થયેલા વર્તમાન સત્ત્વના સંદેશ દ્વારા જોડેલી છે. “તેલ” “ન્યાય”નું પ્રતીક છે, કારણ કે “ન્યાય” તેનો આધાર રાખે છે કે જેઓનો ન્યાય થાય છે તેમની પાસે “તેલ” છે કે નહીં. યોયેલનું અનાજ, નવું દ્રાક્ષા રસ અને તેલ એટલે પાપ, ધાર્મિકતા અને ન્યાય વિષેનું દોષારોપણ. ઉત્તરવર્ષાના વરસાવા સાથે સંબંધિત પવિત્ર આત્માના કાર્યના તમામ તત્ત્વો મળી તે સત્ત્વ યોગ્ય છે જે 9/11 થી આરંભ કરીને લાઓદિકીય એક્ઝેન્ટિઝમની કસોટી કરવા માટે છે, જ્યારે યોયેલ તેમને આજ્ઞા આપે છે: “જાઓ!”

અંતિમ વરસાદના સંદેશાના ત્રણ પ્રતીકો પ્રકાશિતવાક્ય યોદના ત્રણ દૂતોના સંદેશાઓને સમાનાંતર છે, અને “ખેડૂતો”ને “લજ્જિત” થવાનું છે અને “દ્રાક્ષાવાડીના સંભાળનારાઓ”ને “વિલાપ” કરવો છે. યોયેલમાં, ઇશ્વરના લોકો ક્યારેય લજ્જિત થવાના નથી.

અને તમે જાણશો કે હું ઇઝરાયેલની વચ્ચે છું, અને હું યહોવા તમારો દેવ છું, અને બીજો કોઈ નથી; અને મારા લોકો ક્યારેય લજ્જિત થશે નહીં. યોએલ 2:27.

ખેતમજૂરો અને દ્રાક્ષાવાડીના સંભાળનારાઓ લજ્જિત થાય છે અને રડે છે, કારણ કે તેઓ જે જાળી છેલ્લાં વરસાદનો સંદેશ રજૂ કરે છે, તે તેમને સંભાળવા માટે સોંપાયેલ દ્રાક્ષાવાડીમાં જીવન ઉત્પન્ન કરવા માટે શક્તિવિહીણ છે. એક્ઝેન્ટિઝમ પોતાની ભવિષ્યવક્ત્રી પાસેથી જાણે છે કે તેમને છેલ્લાં વરસાદના અનુભવને પૂર્ણ કરવા માટે બોલાવવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ ખેતરોનું ફળ સૂકાઈ ગયું છે. તેઓ ખાસ કરીને “ઘઉં માટે અને જવ માટે” લજ્જિત થાય છે અને રડે છે. ખ્રિસ્તના પુનરુત્થાનના દિવસે અર્પણ કરાયેલ “જવ”નું પ્રથમફળ પેટેકોસ્ટની ઋતુનો પ્રારંભ બન્યું, જે પેટેકોસ્ટના “ઘઉં”ના પ્રથમફળ અર્પણ સાથે પેટેકોસ્ટે પૂર્ણ થયું. ઇફાઈમના મધ્યપો લજ્જિત છે, કારણ કે તેઓ પેટેકોસ્ટની ઋતુની ખોટી બાજુએ છે, જે 9/11થી સન્ડે કાયદા સુધી પુનરાવર્તિત થાય છે, જ્યારે છેલ્લો વરસાદ વરસી રહ્યો હોય છે.

“ઘણાએ પૂર્વવર્ષાને મોટા પ્રમાણમાં સ્વીકારવામાં નિષ્ફળતા અનુભવી છે. દેવે આ રીતે તેમના માટે જે બધા લાભોની વ્યવસ્થા કરી છે, તે બધાં તેમણે પ્રાપ્ત કર્યા નથી. તેઓ આશા રાખે છે કે આ ખામી ઉત્તરવર્ષા દ્વારા પૂરી કરવામાં આવશે. જ્યારે કૃપાની અતિ સમૃદ્ધ પ્રચુરતા વરસાવવામાં આવશે, ત્યારે તેઓ તેને સ્વીકારવા માટે પોતાનાં હૃદયો ખોલવાનો ઇરાદો ધરાવે છે. તેઓ ભયંકર ભૂલ કરી રહ્યા છે. માનવહૃદયમાં પોતાનો પ્રકાશ અને જ્ઞાન આપીને દેવે જે કાર્ય શરૂ કર્યું છે, તે સતત આગળ વધતું રહેવું જોઈએ. દરેક વ્યક્તિએ પોતાની જરૂરિયાતને સમજવી જ જોઈએ. હૃદયને દરેક કલુષિતતાથી ખાલી કરવામાં આવવું જોઈએ અને આત્માના નિવાસ માટે શુદ્ધ કરવામાં આવવું જોઈએ. પાપની કબૂલાત અને તેના ત્યાગ દ્વારા, ઉત્કટ પ્રાર્થના દ્વારા, અને પોતાને દેવને સમર્પિત કરવાથી, પ્રારંભિક શિષ્યોએ પેટેકોસ્ટના દિવસે પવિત્ર આત્માના ઊડેલા વરસાવા માટે તૈયારી કરી હતી. એ જ કાર્ય, માત્ર વધુ મહાન પ્રમાણમાં, હવે કરવું આવશ્યક છે. ત્યારે માનવીય કાર્યકર્તાએ માત્ર આશીર્વાદ માગવાનો હતો અને પ્રભુ તેની બાબતમાં કાર્ય પૂર્ણ કરે તેની રાહ જોવાની હતી. કાર્ય શરૂ કરનાર દેવ છે, અને તે પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ કરશે, મનુષ્યને ઇસુ ખ્રિસ્તમાં સંપૂર્ણ બનાવતાં. પરંતુ પૂર્વવર્ષા દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ કૃપાની કોઈ અવગણના થવી જ નહીં જોઈએ. ફક્ત તેઓ જ, જે તેમને મળેલા પ્રકાશ મુજબ જીવી રહ્યા છે, વધુ મોટો પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરશે. જો આપણે દૈનિક રીતે સક્રિય ખ્રિસ્તી સદગુણોના પ્રદર્શનમાં પ્રગતિ કરતા ન હોઈએ, તો ઉત્તરવર્ષામાં પવિત્ર આત્માની પ્રગટતાઓને આપણે ઓળખી શકીશું નહીં. તે આપણાં આસપાસના હૃદયો પર વરસતી હોઈ શકે છે, પરંતુ આપણે તેને ન તો પારખી શકીશું, ન સ્વીકારી શકીશું.” Testimonies to Ministers, 506, 507.

જે રેખાને સિર ૮૨ હાઇટ “પેટેકોસ્ટ ટલ ઋતુ” કહે છે, તેના સંદર્ભમાં “પૂર્વવર્ષા” એ ખ્રિસ્ત તે પોતાના પુનરુત્થાન પછી ૨૫ વર્ગીય સભાથી અવતર્યા બાદ શિષ્યો ઉપર શ્વાસ ફૂંક્યો તે ઘટના હતી. આ સંદર્ભમાં “ઉત્તરવર્ષા” પેટેકોસ્ટ હતી. પેટેકોસ્ટ ટલ ઋતુના આદેશ પર શિષ્યો ઉપર થોડાં ટીપાં સમાન શ્વાસ ફૂંકાયો

હતો, અને ઓમેગા પર તેઓ જ શ્વ 1 સ પ્ર 1 મ કરેલા શિષ્યો અગ્નિ રૂ પ જી ભાઓ સાથે સમગ્ર વિશ્વ ને સંબોધી રહ્યા હતા. શરૂ આત અને અંતે પવિત્ર આત્મ 1 નો એક પ્ર ગટ આવિર્ભાવ. શરૂ આતમાં દેવત્વ સંદેશા દ્વારા માનવજાતિને પવિત્ર આત્મ 1 પ્ર દાન કરે છે; અને અંતે, જી ભાઓ (માનવતા) અને અગ્નિ (દેવત્વ) દ્વારા પ્ર તિનિધિત દેવત્વ અને માનવતાનું સંયોજન સંદેશા દ્વારા માનવજાતિને પવિત્ર આત્મ 1 પ્ર દાન કરે છે. શરૂ આતમાં જવના પ્ર થમફળનું અર્પણ ખ્રિસ્તના પુનરુત્થાન સાથે સુસંગત છે, અને પેન્ટેકોસ્ટના પ્ર થમફળના અર્પણમાં ઘઉંની બે રોટલીઓ પેન્ટેકોસ્ટ સાથે સુસંગત છે.

તે બે રોટલીઓ એકમાત્ર એવી અર્પણ હતી જેમાં ખમીર સામેલ હતું, જે પાપનું પ્રતીક છે. રોટલીઓ શેકવામાં આવી હતી; આ રીતે તે પાપના દૂર થવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી હતી, પરંતુ સાથે સાથે આ સત્યને પણ સ્થિર રાખતી હતી કે એક લાખ યુમાલીસ હજારનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી તે બે હિલાવણી રોટલીઓ એવા પુરુષો અને સ્ત્રીઓ હતાં, જે પાપી હતા અને જેમને મલાકી અધ્યાય ત્રણમાં દર્શાવેલ કરારના દૂત દ્વારા તે પાપોથી શુદ્ધ કરવામાં આવ્યા હતા. આ પ્રમાણે, પેન્ટેકોસ્ટની ઋતુનો આલ્ફા સ્વર્ગના રોટલાને પોતાના શિષ્યોને શિક્ષણ આપતા દર્શાવતો હતો, અને તે જ ઋતુનો ઓમેગા એ જ શિષ્યોને બે રોટલીઓ તરીકે પ્રતીકિત કરતો હતો, જેઓ સ્વર્ગ તરફ ઊંચકવામાં આવ્યા હતા. આ પ્રમાણે, અગ્નિની જીભોના દેવત્વ અને માનવત્વના પ્રતીક તથા વિશ્વને સંદેશ લઈ જતાં શિષ્યોનું પ્રતીકરૂપ બનેલી હિલાવણી અર્પણને ઉપર ઊંચકવાની ઘટના—આ બન્ને મળીને એ ઓળખાવે છે કે એક લાખ યુમાલીસ હજારને એવી અર્પણરૂપે ઉપર ઊંચકવામાં આવવાના છે, જે ઈસુ ખ્રિસ્તનું સંપૂર્ણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; અને ઈસુ ખ્રિસ્ત દર્શાવે છે કે દેવત્વ માનવત્વ સાથે સંયુક્ત થાય ત્યારે પાપ કરતું નથી.

“પૂર્વવર્ષા સ્વીકારવામાં” નિષ્ફળ જઈને, એવી અપેક્ષા રાખવી કે “જે સર્વ લાભો દેવએ” “પૂર્વવર્ષા” સાથે “પ્રદાન” કર્યા હતા, તેમની “અછત” “ઉત્તરવર્ષા દ્વારા પૂરી પાડી દેવામાં આવશે,” તે “ભયંકર ભૂલ” છે. પૂર્વવર્ષા ચિર્મિયાહના “જૂના માર્ગો” છે, જે 9/11 સમયે ચાલવા યોગ્ય માર્ગ તરીકે ઓળખવામાં આવ્યા હતા. તે “ભયંકર ભૂલ” છે, અને સાથે જ એક શક્તિશાળી ભ્રમ પણ છે, જે લોકોને એવું માનવામાં દોરે છે કે તેમની પાસે શિવા પર બાંધેલો ઉત્તરવર્ષાનો સંદેશ છે, પરંતુ અંતે તેઓ શોધે છે કે તેમનો સંદેશ તો રેતી પર બાંધવામાં આવ્યો હતો.

પીતર લેટર રેઇનના સમયગાળા દરમિયાન એક લાખ યુમાલીસ હજારના પોતાના પ્રતિનિધિત્વમાં કોણ દારૂ પીને મત્ત હતા અને કોણ નહોતાં, તે સીધેસીધું સમજાવવામાં લજ્જિત થયા નહોતાં. તમામ પ્રભુવક્તાઓ અંતિમ દિવસોની વાત કરે છે, અને યોયેલ “એફ્રાઇમના મત્તાઓ” જાગૃત થવા અને સ્પષ્ટ પુરાવા દ્વારા સામનો કરવા ઓળખાવે છે કે લેટર રેઇનની શક્તિ હેઠળ ત્રીજા દૂતનો મહાપ્રદોષ જાહેર કરનાર લોકો થવાનો વિશેષાધિકાર સદાકાળ માટે દૂર કરી દેવાયો છે. એક લાખ યુમાલીસ હજાર લેટર રેઇનના સમયગાળા દરમિયાન 9/11 થી લઈને રવિવારના કાયદા સુધી વિકસાવવામાં આવે છે અને સીલ કરવામાં આવે છે. તેઓ એ જ છે જે મેથી જ્યાં જ્યાં જાય છે ત્યાં ત્યાં તેની પાછળ ચાલે છે.

પેન્ટેકોસ્ટના પ્રસંગે પેત્રુસ તેવા લોકોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેઓ ઉત્તર વરસાદનો સંદેશ જાહેર કરે છે, અને જેનો આધાર તે યોયેલના ગ્રંથ પર રાખે છે. યહૂદીઓ, જેમને તેમના સમગ્ર ઇતિહાસ દરમિયાન પેન્ટેકોસ્ટ પાળવાની જવાબદારી આપવામાં આવી હતી, તેઓને પેત્રુસ દ્વારા જાણ કરવામાં આવી રહી હતી કે તે પેન્ટેકોસ્ટ, જેણે અગાઉના બધા પેન્ટેકોસ્ટો દ્વારા આગાહીરૂપે આગળ સૂચવ્યો હતો, હવે પૂર્ણ થઈ રહ્યો હતો. યહૂદીઓ, એફ્રાયિમના મતવાલાઓની જેમ, બેબિલોનની દ્રાક્ષાસવથી એટલા મતવાળા થઈ ગયા હતા કે જ્યારે પેત્રુસ અને એગિયાર ઉત્તર વરસાદનો સંદેશ યોયેલના ગ્રંથના સંદર્ભમાં રજૂ કરી રહ્યા હતા, ત્યારે તેઓએ તેમના પર મતવાળા હોવાનો આરોપ મૂક્યો. જ્યારે યોયેલના પ્રથમ અધ્યાયના પાંચમા વચનમાં એફ્રાયિમના મતવાલાઓ “જાગે” છે, ત્યારે તેઓ ઉત્તર વરસાદની કસોટીની પ્રક્રિયાનો સામનો કરે છે, જેમાં બે વર્ગો વિકસે છે. આ કસોટીની પ્રક્રિયામાં એક વર્ગ ઉત્તર વરસાદના સંદેશને ઓળખે છે અને બીજો વર્ગ તેને ઓળખતો નથી.

“અપણે ઉત્તરવર્ષાની રાહ જોવી નહિ. તે સર્વ પર આવી રહી છે, જેઓ આપણા ઉપર વરસતા કૃપાના શીતલબિંદુઓ અને ઝાપટાંને ઓળખશે અને સ્વીકારી લેશે. જ્યારે આપણે પ્રકાશના ખંડખૂણાં એકત્ર કરીએ છીએ, જ્યારે આપણે દેવની નિશ્ચિત કૃપાઓનું મૂલ્ય સમજીએ છીએ—તે દેવનું, જેને ગમે છે કે આપણે તેના પર વિશ્વાસ રાખીએ—ત્યારે દરેક વચન પૂર્ણ થશે. ‘કારણ કે પૃથ્વી પોતાનો અંકુર ઉત્પન્ન કરે છે, અને બાગ તેમાં વાવેલી વસ્તુઓને ઉગાડે છે; તેમ પ્રભુ યહોવા સર્વ જાતિઓની સમક્ષ ધાર્મિકતા અને સ્તુતિને અંકુરિત કરાવશે.’ યશાયા 61:11. આખી પૃથ્વી દેવની મહિમાથી પરિપૂર્ણ થવાની છે.”

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

“ઓળખવું”નો અર્થ “સ્મરણમાં લાવવું અથવા જ્ઞાનને પુનઃપ્રાપ્ત કરવું” એવો થાય છે, કારણ કે ઉત્તરવર્ષાના સંદેશાને ભૂતકાળની પવિત્ર ઐતિહાસિક ઘટનાઓ દ્વારા ઓળખવામાં આવે છે, જે ઉત્તરવર્ષાના ઇતિહાસને પ્રતિબિંબિત કરે છે. પેન્ટેકોસ્ટ સમયે પીતરની વાર્તા, યોયેલે રજૂ કરેલી ઐતિહાસિક રચનાના પરિપ્રેક્ષમાં સ્થપાયેલ હતી. યોયેલની પૃષ્ઠભૂમિ અને પીતરમાં તેની પૂર્ણતા, 1844ના મધ્યરાત્રિના રોદનના ઇતિહાસ માટે બે સાક્ષીઓ પ્રદાન કરે છે. તે ત્રણ સાક્ષીઓ (અને અન્ય)ને ઉત્તરવર્ષાના ઇતિહાસ, પરિસ્થિતિ અને સંદેશાના દૃષ્ટાંત તરીકે “ઓળખવામાં” આવવાના છે.

જ્યારે ખ્રિસ્ત સ્વર્ગારોહણ કરીને પછી પાછા આવી શિષ્યો ઉપર શ્વાસ ફૂંક્યો, ત્યારે તે પેન્ટેકોસ્ટના મહાન ઢોળાવ પહેલાં “થોડાં ટીપાં” સમાન હતું. શરૂઆતમાં અને અંતે પવિત્ર આત્માના ઢોળાવની પ્રગટતા હતી. ખ્રિસ્ત તરફથી પોતાના શિષ્યો સુધી આવેલા તે થોડાં ટીપાં પેન્ટેકોસ્ટીય ઋતુનું અલ્ફા છે, જે ઓમેગા સાથે અને શિષ્યો તરફથી વિશ્વ સુધીના સંદેશાના ઢોળાવ સાથે સમાપ્ત થાય છે. અલ્ફાની ઓળખ જૌના પ્રથમફળના અર્પણથી થાય છે અને તેનું અંત ઘઉંના પ્રથમફળના અર્પણથી થાય છે. ઉત્તરવર્ષાની શરૂઆત 9/11ના દિવસે ન્યૂ યોર્ક શહેરની મહાન ઇમારતોને ધરાશાયી કરવામાં આવવાથી ચિહ્નિત થઈ હતી. તે તેવા ઇતિહાસની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરે છે, જે રવિવારના કાયદા સુધી પહોંચે છે. 9/11 જૌના પ્રથમફળના અર્પણ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું છે અને રવિવારનો કાયદો ઘઉંના પ્રથમફળના અર્પણ સમાન છે.

એફાઇમના મતવાલાઓને આ વાસ્તવિકતાની જાગૃતિ અપાય છે કે તેમનું રાજ્ય તેમની પાસેથી લેવામાં આવશે અને એવા લોકો ને આપવામાં આવશે જે યોગ્ય ફળ ઉપજાવશે. યોયેલ એ દર્શાવે છે કે “અન્નાર્પણ” અને “પેયાર્પણ” યહોવાના ભવનમાંથી કાપી નાખવામાં આવ્યા છે અને “નવું દ્રાક્ષારસ” તેમના મોંમાંથી કાપી નાખવામાં આવ્યું છે—આ રીતે તે મતવાલાઓની આજ્ઞાભંગતાને ઓળખાવે છે. હિબ્રૂમાં “નવું દ્રાક્ષારસ” નો અર્થ તાજું દબાવેલો રસ થાય છે, પરંતુ પાંચમી પદ્યમાં મતવાલાઓ જે “દ્રાક્ષારસ” પીવે છે તે ખમીરેલું રસ છે. દ્રાક્ષારસના બે પ્રકાર, જે ઉપદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; અને યોયેલના સંદર્ભમાં એ ઉપદેશ ઉત્તરવર્ષાની સંદેશ છે. એફાઇમના મતવાલાઓ ખમીરેલું રસ પી રહ્યા છે, અને તેઓ “નવા” તાજા દબાવેલા રસથી “કાપી નાખવામાં” આવ્યા છે. દ્રાક્ષારસના બે પ્રકાર ઉત્તરવર્ષાની બે સંદેશાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને મતવાલાઓ શુદ્ધ સંદેશાથી “કાપી” નાખવામાં આવ્યા છે. “કાપી નાખવામાં” તરીકે અનુવાદિત હિબ્રૂ શબ્દનો આધાર પ્રાચીન કરાર-પ્રથામાં છે, જેમાં પશુઓને કાપવામાં આવતા અને તેમના ભાગો વચ્ચેથી પસાર થવામાં આવતું. “કાપી નાખવામાં આવવું” એટલે દેવના કરારના લોકોને રૂપે નકારી કાઢવામાં આવવું.

યોયેલનું પુસ્તક અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકોની ઓળખ કરાવે છે, જેનો પ્રારંભ મિલ્લરાઈટ્સથી થાય છે, જેઓ 1798માં દાનિયેલના પુસ્તકમાંથી મુદ્રા ખૂલવાના પરિણામે પ્રગટ થયા, અને અંત એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર પર થાય છે, જેઓ 1989માં દાનિયેલના પુસ્તકમાંથી મુદ્રા ખૂલવાના પરિણામે પ્રગટ થયા. આરંભમાં, પવિત્ર આત્માનો પ્રવાહ એક્સેટર કેમ્પ મીટિંગથી લઈને 22 ઓક્ટોબર, 1844ની નિરાશા સુધીના સમયગાળા દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામ્યો હતો. તે ઇતિહાસે મથિ પચ્ચીસની દસ કન્યાઓની દૃષ્ટાંતને પૂર્ણ કર્યો, જે એક લાખ યુમ્માલીસ હજારના ઇતિહાસમાં અક્ષરશઃ પુનરાવર્તિત થાય છે.

“મત્ત ૧૨:૨૫ની દસ કુંવારીકાઓની દૃષ્ટાંતકથા પણ એડવેન્ટિસ્ટ લોકોના અનુભવને ચિત્રિત કરે છે.” The Great Controversy, ૩૯૩.

“મને ઘણીવાર દસ કન્યાઓના દૃષ્ટાંત તરફ સંકેત કરવામાં આવે છે, જેમાંથી પાંચ સમજદાર હતી અને પાંચ મૂર્ખ હતી. આ દૃષ્ટાંત અક્ષરશઃ પૂર્ણ થયું છે અને પૂર્ણ થશે, કારણ કે તેનો વિશેષ પ્રયોગ આ સમય માટે છે, અને ત્રીજા દ્વંતના સંદેશાની જેમ, તે પૂર્ણ થયું છે અને સમયના અંત સુધી વર્તમાન સત્ય તરીકે સતત રહેશે.” Review and Herald, August 19, 1890.

“એક જગત છે જે દુષ્ટતામાં, છેતરપિંડીમાં અને ભ્રમમાં, મૃત્યુની છાયામાં જ પડેલું છે,—સુતેલું, સુતેલું. તેમને જગાડવા માટે આત્માની વ્યથા કોણ અનુભવે છે? કયો સ્વર તેમના સુધી પહોંચી શકે? મારું મન ભવિષ્ય તરફ લઈ જવામાં આવે છે, જ્યારે સંકેત આપવામાં આવશે, ‘જુઓ, દુલ્હી આવે છે; તેને મળવા બહાર નીકળો.’ પરંતુ કેટલાક પોતાના દીવાઓને ફરીથી ભરવા માટે તેલ મેળવવામાં મોડું કરશે, અને બહુ મોડું થતાં તેઓ જાણી વેશે કે તેલ દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલો સ્વભાવ સ્થાનાંતરિત કરી શકાય એવો નથી. તે તેલ ખ્રિસ્તની ધાર્મિકતા છે. તે સ્વભાવનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને સ્વભાવ સ્થાનાંતરિત કરી શકાય એવો નથી. કોઈ મનુષ્ય તે બીજાના માટે પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી. દરેક વ્યક્તિએ પોતાના માટે એવો સ્વભાવ પ્રાપ્ત કરવો જોઈએ જે પાપના દરેક કલંકથી શુદ્ધ કરવામાં આવ્યો હોય.” Bible Echo, May 4, 1896.

કોણ “આત્માની પ્રસવવેદના અનુભવી રહ્યા છે જેથી” “દુષ્ટતામાં પડેલા વિશ્વને જાગૃત” કરી શકે? યોયેલ આ પ્રશ્નનો જવાબ આપે છે:

અને એવું થશે કે જે કોઈ યહોવાના નામને પોકારશે તે ઉદ્ધાર પામશે; કારણ કે સિયોન પર્વત ઉપર અને યરુશાલેમમાં ઉદ્ધાર થશે, જેમ યહોવાએ કહ્યું છે, અને તે બચેલા અવશેષમાં પણ જેમને યહોવા બોલાવશે. યોયેલ ૨:૩૨.

આ બાબતોને અમે અનુગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“પુનરુત્થાનના દિવસે બપોર ઢળતી વખતે, બે શિષ્યો યરુશાલેમથી આઠ માઈલ દૂર આવેલા નાનકડા ગામ એમ્માઉસ તરફ જતા હતા. આ શિષ્યોને ખ્રિસ્તના કાર્યમાં કોઈ પ્રખ્યાત સ્થાન મળ્યું ન હતું, છતાં તેઓ તેમના પ્રત્યે નિષ્ઠાવાન વિશ્વાસીઓ હતા. તેઓ પાસ્કા પાળવા શહેરમાં આવ્યા હતા, અને તાજેતરમાં બનેલી ઘટનાઓથી અત્યંત મૂંઝવણમાં મુકાયા હતા. ખ્રિસ્તનું શરીર સમાધિમાંથી દૂર કરવામાં આવ્યું હોવાની સવારની ખબર તેઓએ સાંભળી હતી, તેમજ દેવદૂતોને જોયેલી અને યેશુને મળેલી સ્ત્રીઓના અહેવાલ પણ તેમણે સાંભળ્યા હતા. હવે તેઓ ધ્યાન અને પ્રાર્થના કરવા પોતાના ઘરો તરફ પાછા ફરી રહ્યા હતા. દુઃખભર્યા હૃદયથી તેઓ સાંજની પોતાની ચાલ ચાલુ રાખી, ન્યાયવિચારણા અને ક્રૂસવેધના દૃશ્યો વિષે પરસ્પર વાત કરતા હતા. અગાઉ તેઓ ક્યારેય આટલા સંપૂર્ણપણે નિરાશ થયા ન હતા. આશાહીન અને વિશ્વાસવિહીણ બની, તેઓ ક્રૂસની છાયામાં ચાલી રહ્યા હતા.”

“તેમની યાત્રામાં તેઓ બહુ દૂર આગળ વધ્યા નહોતાં કે એક અજાણ્ય યોગ્ય વ્યક્તિ તેમની સાથે જોડાયો; પરંતુ તેઓ પોતાના શોક અને નિરાશામાં એટલા ડૂબેલા હતા કે તેમણે તેને નજીકથી ધ્યાનપૂર્વક જોયો નહીં. તેઓ હૃદયના વિચારો વચ્ચે કરતાં પોતાની વાતચીત ચાલુ રાખી. ખ્રિસ્તે તેમને આપેલા ઉપદેશોના વિષયમાં તેઓ વિચારવિમર્શ કરતા હતા, જે તેઓ સમજી શકતાં નથી એમ તેમને લાગતું હતું. જે ઘટનાઓ બની હતી તેની તેઓ ચર્ચા કરતા હતા ત્યારે, ઈસુ તેમને સાંત્વના આપવાની આતુરતા ધરાવતા હતા. તેમણે તેમનો શોક જોયો હતો; તેમણે તે પરસ્પર વિરોધી, ગૂંચવણભર્યા વિચારોને સમજાવ્યા હતા, જે તેમના મનમાં આ વિચાર લાવતા હતા કે, શું આ પુરુષ, જેણે પોતાની જાતને આટલી નિંદા સહન કરવા દીધી, તે જ ખ્રિસ્ત હોઈ શકે? તેમનો શોક રોકી શકાય એવો ન હતો, અને તેઓ રડ્યા. ઈસુ જાણતા હતા કે તેમના હૃદયો પ્રેમથી તેમની સાથે બંધાયેલા હતા, અને તેઓ તેમની

આંખોના આંસુ પોંછી નાખવા તથા તેમને આનંદ અને હર્ષથી પરિપૂર્ણ કરવાની આતુર ઇચ્છા ધરાવતા હતા. પરંતુ પ્રથમ તેમણે તેમને એવા પાઠ આપવાના હતા, જે તેઓ ક્યારેય ભૂલી ન શકે.”

“તેમણે તેમને કહ્યું, તમે ચાલતા ચાલતા એકબીજા સાથે આ કેવી વાતો કરો છો, અને શા માટે ઉદાસ છો? ત્યારે તેઓમાંના એકે, જેનું નામ ક્લેઓપાસ હતું, ઉત્તર આપી તેમને કહ્યું, શું તમે જ ચેરુશાલેમમાં એકમાત્ર અજાણ્યા છો, અને આ દિવસોમાં ત્યાં જે ઘટનાઓ બની છે તે જાણતા નથી?’ તેમણે પોતાના ગુરુ વિષેની પોતાની નિરાશાની વાત તેમને કહી, ‘જે દેવ અને સર્વ લોકસમક્ષ કાર્ય અને વચનમાં પ્રબળ પ્રભુવક્તા હતા;’ પરંતુ ‘અમારા મુખ્ય યાજકો અને અધિકારીઓએ,’ તેમણે કહ્યું, ‘તેમને મૃત્યુદંડ માટે સોંપી દીધા, અને તેમને ક્રૂસ પર ચઢાવ્યા.’ નિરાશાથી ધાયલ હૃદય સાથે અને કંપતાં હોઈથી તેમણે ઉમેર્યું, ‘અમે આશા રાખી હતી કે ઇઝરાયેલનો ઉદ્ધાર કરનાર એ જ હશે; અને આ બધાની સાથે, આજે આ ઘટનાઓ બન્યાને ત્રીજો દિવસ છે.”

“વિચિત્ર છે કે શિષ્યોને ખ્રિસ્તના શબ્દો સ્મરણમાં રહ્યા નહીં, અને તેઓએ આ બોધ કર્યો નહીં કે જે ઘટનાઓ બની ચૂકી હતી, તેમની તેમણે પૂર્વથી જ આગાહી કરી હતી! તેઓએ સમજ્યું નહીં કે તેમના પ્રકટિકરણનો અંતિમ ભાગ પણ પ્રથમ ભાગ જેટલો જ નિશ્ચિતપણે પૂર્ણ થવાનો હતો, કે ત્રીજા દિવસે તે ફરી ઊભા થશે. આ જ ભાગ હતો જે તેમને સ્મરણમાં રાખવો જોઈએ હતો. યાજકો અને શાસકોએ આ વાત ભૂલ્યાં નહોતાં. તૈયારીના દિવસ પછીના દિવસે, મુખ્ય યાજકો અને ફરિસીઓ પીલાત પાસે એકત્ર થયા અને કહ્યું, સ્વામી, અમને સ્મરણ છે કે એ ભ્રમિત કરનારાએ જીવિત હતા ત્યારે કહ્યું હતું, ત્રણ દિવસ પછી હું ફરી ઊભો થઈશ.’ મથિ 27:62, 63. પરંતુ શિષ્યોને આ શબ્દો સ્મરણમાં રહ્યા નહીં.”

“પછી તેણે તેઓને કહ્યું, હે મૂર્ખો, અને પ્રભુવક્તાઓએ જે કંઈ કહ્યું છે તે બધું માનવામાં હૃદયથી મંદો: શું ખ્રિસ્તે આ બધું દુઃખ સહન કરીને પોતાની મહિમામાં પ્રવેશ કરવો જરૂરી ન હતો?’ શિષ્યોને આશ્ચર્ય થયું કે આ અજાણ્યો કોણ હોઈ શકે, જે તેમના અંતરાત્માના અતિ ગહન સુધી પહોંચી શકે, અને આવી ગંભીરતા, કોમળતા અને સહાનુભૂતિ સાથે, તથા એવી આશાભરી ભાવનાથી બોલી શકે. ખ્રિસ્તના દ્રોહ પછી પ્રથમ વાર તેઓ આશાવાન અનુભવવા લાગ્યા. તેઓ વારંવાર પોતાના સાથી તરફ ગંભીરતાથી જોતાં, અને વિચારતાં કે તેના શબ્દો તો એવા જ હતા, જેવા શબ્દો ખ્રિસ્તે બોલ્યા હોત. તેઓ આશ્ચર્યથી પરિપૂર્ણ થયા, અને તેમના હૃદયો આનંદમય અપેક્ષાથી ધબકવા લાગ્યા.”

“મૂસા, બાઇબલના ઇતિહાસના મૂળ આલ્ફાથી આરંભ કરીને, ખ્રિસ્તે સર્વ શાસ્ત્રોમાં પોતાના વિષેની વાતો તેમને સમજાવી. જો તેમણે પ્રથમ પોતાને તેઓને ઓળખાડ્યા હોત, તો તેમના હૃદયો સંતોષ પામ્યા હોત. પોતાના આનંદની પરિપૂર્ણતામાં તેઓને વધુ કંઈ માટે ભૂખ રહી ન હોત. પરંતુ જૂના કરારના પ્રતીકો અને ભવિષ્યવાણીઓ દ્વારા તેમના વિષે અપાયેલ સાક્ષ્યને તેઓ સમજે, તે આવશ્યક હતું. તેમના વિશ્વાસનો આધાર આ પર જ સ્થાપિત થવો જોઈએ. તેઓને માન્ય કરાવવા માટે ખ્રિસ્તે કોઈ ચમત્કાર કર્યો નહીં, પરંતુ શાસ્ત્રોને સમજાવવું એ તેમનું પ્રથમ કાર્ય હતું. તેઓએ તેમના મૃત્યુને પોતાની સર્વ આશાઓના વિનાશરૂપે જોયું હતું. હવે તેમણે ભવિષ્યવક્તાઓમાંથી બતાવ્યું કે આ જ તો તેમના વિશ્વાસ માટેનું અતિ શક્તિશાળી પ્રમાણ હતું.”

“આ શિષ્યોને શિક્ષણ આપતાં, ઈસુએ પોતાની મિશન માટે સાક્ષી તરીકે જૂના કરારનું મહત્વ દર્શાવ્યું. આજે ઘણા ખ્રિસ્તી હોવાનું દાવો કરનાર લોકો જૂના કરારને ત્યજી દે છે, એવો દાવો કરતાં કે હવે તેનો કોઈ ઉપયોગ રહ્યો નથી. પરંતુ ખ્રિસ્તનું શિક્ષણ એવું નથી. તેમણે તેને એટલું ઊંચું મૂલ્ય આપ્યું હતું કે એક સમયે તેમણે કહ્યું હતું, ‘જો તેઓ મૂસા અને પ્રબોધકોની વાત સાંભળતા નથી, તો કોઈ મૃત્યુમાંથી ઊભો થાય તોય તેઓ માનશે નહીં.’ લૂક 16:31.”

“આ ખ્રિસ્ત તનો અવાજ છે, જે આદમના દિવસોથી લઈને સમયના અંતિમ દૃશ્યો સુધી પિતૃપુરુષો અને પ્રબોધકો દ્વારા બોલે છે. નવા કરારમાં જેમ સ્પષ્ટ રીતે તારણહાર પ્રગટ થાય છે તેમ જ જૂના કરારમાં

પણ તે પ્ર ગટ થાય છે. પ્ર બોધકીય ભૂતકાળમાંથી આવતો પ્ર કાશ જ ખ્રિ સ્તના જી વનને અને નવા કરારની શિક્ષા આપીને સ્તના અને સૌંદર્ય સાથે ઉજા ગર કરે છે. ખ્રિ સ્તના ચમત્ કારો તેમની દૈવીતા માટેનો એક પુરાવો છે; પરંતુ તેઓ જગતના ઉદ્ધારક છે તેનો તેથી પણ વધુ શક્તિ શાળી પુરાવો જૂના કરારની ભવિષ્યવાણીઓની નવા કરારના ઇતિહાસ સાથે તુલના કરવામાં મળે છે.”

“ભવિષ્યવાણીના આધાર પર તર્ક કરતાં, ખ્રિસ્તે પોતાના શિષ્યોને માનવતામાં તે શું થવાનો હતો તેની યોગ્ય કલ્પના આપી. મનુષ્યોની ઇચ્છાઓને અનુરૂપ પોતાનું સિંહાસન અને રાજસત્તા ગ્રહણ કરનાર મસીહાની તેમની અપેક્ષા ભ્રામક રહી હતી. તે ખ્રિસ્તના સર્વોચ્ચ સ્થાનથી લઈને ધારણ કરી શકાય એવા સર્વનિમ્ન સ્થાન સુધીના તેના અવતરણને યોગ્ય રીતે સમજવામાં વિઘ્નરૂપ થવાની હતી. ખ્રિસ્ત ઇચ્છતા હતા કે તેમના શિષ્યોના વિચારો દરેક વિશેષ બાબતમાં શુદ્ધ અને સત્ય હોય. તેમને શક્ય તેટલી હદ સુધી તેમના માટે નિયત કરાયેલા દુઃખના પ્યાલા વિષે સમજવું જ જોઈએ. તેમણે તેમને દર્શાવ્યું કે તે ભયાનક સંઘર્ષ, જેને તેઓ હજી સમજી શકતા નહોતા, વિશ્વની સ્થાપના થાય તે પહેલાં કરવામાં આવેલા કરારની પરિપૂર્તિ હતો. ખ્રિસ્તને મરવું જ પડશે, જેમ કે વ્યવસ્થાનો દરેક ઉલ્લંઘન કરનારને, જો તે પાપમાં અડગ રહે, તો મરવું જ પડે. આ બધું થવાનું હતું, પરંતુ તેનો અંત પરાજયમાં નહીં, પરંતુ મહિમામય, શાશ્વત વિજયમાં થવાનો હતો. ઇસુએ તેમને કહ્યું કે દુનિયાને પાપમાંથી બચાવવા માટે દરેક પ્રયાસ કરવો જ જોઈએ. તેમના અનુયાયીઓએ જેમ તે જીવ્યા તેમ જીવવું, અને જેમ તેમણે કાર્ય કર્યું તેમ, તીવ્ર અને અવિરત પ્રયત્ન સાથે કાર્ય કરવું.”

“આ રીતે ખ્રિસ્તે પોતાના શિષ્યો સાથે સંવાદ કર્યો, તેમનાં મન ખોલીને જેથી તેઓ શાસ્ત્રોને સમજી શકે. શિષ્યો ક્લાંત હતા, તો પણ તેમની વાતચીત મંદ પડી નહોતી. જીવન અને નિશ્વાસનનાં શબ્દો તારણહારના હોઠોથી નીકળતાં હતા. છતાં તેમની આંખો અટકાવવામાં આવી હતી. જ્યારે તેમણે તેમને યરુશાલેમના પતન વિષે કહ્યું, ત્યારે તેઓ આ વિધ્વંસને નિર્ધારિત શહેરને અશ્રુભરી આંખોથી જોતાં હતા. પરંતુ તેમનો મુસાફરીસાથી કોણ હતો તે બાબતે તેમને હજી અલ્પમાત્ર પણ શંકા નહોતી. તેમણે એવું વિચાર્યું નહોતું કે તેમની વાતચીતનો વિષય જ તેમની બાજુમાં ચાલતો હતો; કારણ કે ખ્રિસ્તે પોતાની જ વાત એવી રીતે કરી જાણે તેઓ કોઈ બીજા વ્યક્તિ હોય. તેમણે વિચાર્યું કે તેઓ એમાંના જ એક હતા, જે મહાન તહેવારમાં હાજરી આપવા આવ્યા હતા અને હવે પોતાના ઘરે પરત ફરી રહ્યા હતા. તેઓ જેમ ખડકાળ પથ્થરો પર સાવચેતીથી ચાલતા હતા તેમ તેઓ પણ ચાલ્યા, અને ક્યારેક ક્યારેક તેમની સાથે થોડોક વિશ્રામ લેવા માટે થંભી જતા. આ રીતે તેઓ પર્વતીય માર્ગે આગળ વધ્યા, જ્યારે તે જ વ્યક્તિ, જે ટૂંક સમયમાં દેવના જમણા હાથે પોતાનું સ્થાન ગ્રહણ કરનાર હતા, અને જે કહી શકતા હતા, ‘સ્વર્ગ અને પૃથ્વી પરનો સર્વ અધિકાર મને આપવામાં આવ્યો છે,’ તેમની બાજુમાં ચાલતા હતા. Matthew 28:18.”

“પ્રવાસ દરમિયાન સૂર્ય અસ્ત પામી ગયો હતો, અને યાત્રીઓ તેમના વિશ્રામસ્થાને પહોંચે તે પહેલાં ખેતરોમાંના મજૂરો પોતાનું કામ છોડીને જતા રહ્યા હતા. શિષ્યો જ્યારે પોતાના નિવાસસ્થાને પ્રવેશવા જતાં હતા, ત્યારે એ અજાણ્યો માનવી એમ દેખાયો જાણે તે પોતાની યાત્રા આગળ ચાલુ રાખશે. પરંતુ શિષ્યોનાં હૃદયો તેમની તરફ આકર્ષાયા. તેમની આત્માઓને તેમની પાસેથી વધુ સાંભળવાની તીવ્ર ભૂખ હતી. ‘અમારી સાથે રહો,’ તેઓએ કહ્યું. તેમણે આમંત્રણ સ્વીકારતા હોય તેમ દેખાયું નહીં, પરંતુ તેઓએ તેમને વારંવાર આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરી, એમ કહીને, ‘સાંજ પડી રહી છે, અને દિવસ બહુ વીતી ગયો છે.’ ખ્રિસ્તે આ વિનંતિને સ્વીકારી અને ‘તેમની સાથે રહેવા અંદર ગયા.’”

“જો શિષ્યોએ પોતાનું નિમંત્રણ આગ્રહપૂર્વક ન કર્યું હોત, તો તેઓ જાણે કે યાત્રા ન હોત કે તેમનો પ્રવાસસાથી પુનરુત્થિત પ્રભુ હતો. ખ્રિસ્ત ક્યારેય પોતાનો સંગ કોઈ પર બળજબરીથી લાદતા નથી. જેમને તેમની જરૂર છે, તેમની તરફ તેઓ રસ લે છે. તેઓ આનંદપૂર્વક અતિ નમ્ર ગૃહમાં પ્રવેશે છે, અને અતિ નીચ હૃદયને પ્રકુલિત કરે છે. પરંતુ જો મનુષ્યો સ્વર્ગીય અતિથિ વિષે વિચાર કરવા માટે અતિ ઉદાસીન હોય, અથવા તેમને પોતાના સાથે રહેવા વિનંતી ન કરે, તો તેઓ આગળ ચાલી જાય છે. આ

રીતે ઘણા લોકો મહાન નુકસાન ભોગવે છે. જેમ શિષ્યો માર્ગમાં તેમની સાથે ચાલતા હોવા છતાં પિત્ર ૨ તને ઓળખી શક્ય ન હતા, તેમ જ તેઓ પણ પિત્ર ૨ તને ઓળખતા નથી.”

રોટલીનું સાધારણ સાંજનું ભોજન તરત જ તૈયાર થાય છે. તે અતિથિ સમક્ષ મૂકવામાં આવે છે, જેમણે મેજના મથાળે પોતાનું સ્થાન ગ્રહણ કર્યું છે. હવે તેઓ ભોજન પર આશીર્વાદ આપવા માટે પોતાના હાથ આગળ વધારે છે. શિષ્યો આશ્ચર્યથી પાછળ ખસી જાય છે. તેમનો સાથી પોતાના હાથ બરાબર એ જ રીતે ફેલાવે છે જેમ તેમનાં ગુરુ કરતા હતા. તેઓ ફરી નિહાળે છે, અને જુઓ, તેમના હાથોમાં ખીલોના નિશાન દેખાય છે. બન્ને એકસાથે પોકારે છે, આ તો પ્રભુ ઈસુ છે! તેઓ મરણમાંથી જી ઊઠ્યા છે!

“તેઓ ઊભા થઈ તેમના પગે પડી તેમને ઉપાસે છે, પરંતુ તેઓ તેમની નજરમાંથી અદૃશ્ય થઈ ગયા છે. તેઓ તે સ્થળ તરફ જુએ છે, જ્યાં થોડા સમય પહેલાં જ તે એક વ્યક્તિ ઊભી હતી, જેમનું દેહ તાજેતરમાં કબરમાં પડ્યું હતું, અને તેઓ એકબીજાને કહે છે, ‘જ્યારે તેઓ રસ્તામાં અમારી સાથે વાત કરતા હતા, અને જ્યારે તેઓ અમારે માટે શાસ્ત્રો ઉઘાડતા હતા, ત્યારે શું અમારું હૃદય અમારી અંદર પ્રજ્વલિત થતું ન હતું?’”

“પરંતુ આ મહાન સુસમાચારનો સંદેશ પહોંચાડવાનો હોવાથી તેઓ બેસીને વાતો કરી શકતા નથી. તેમનો થાક અને ભૂખ દૂર થઈ ગયા છે. તેઓ પોતાનું ભોજન અસ્પર્શિત જ મૂકી દે છે, અને આનંદથી પરિપૂર્ણ થઈ તરત જ એ જ માર્ગે ફરી નીકળી પડે છે, જેણે તેઓ આવ્યા હતા, શહેરમાં આવેલા શિષ્યોને આ સમાચાર પહોંચાડવા ઉતાવળે દોડી રહ્યા છે. માર્ગના કેટલાક ભાગ સુરક્ષિત નથી, છતાં તેઓ ઊંચા-ઢાળવાળા સ્થળો પર ચડી જાય છે, ચીકણા પથ્થરો પર લપસી પડે છે. તેઓ જોઈ શકતા નથી, તેઓ જાણતા નથી કે જેમણે તેમની સાથે આ માર્ગે પસાર કર્યો છે, તે તેમની રક્ષા કરી રહ્યા છે. યાત્રિકની લાકડી હાથમાં લઈને, તેઓ આગળ વધે છે, અને જેટલી હિંમત કરે છે તેનાથી પણ વધુ ઝડપથી જવાની ઇચ્છા રાખે છે. તેઓ માર્ગે ગુમાવી બેસે છે, પરંતુ તેને ફરી શોધી કાઢે છે. ક્યારેક દોડતાં, ક્યારેક અથડાતાં, તેઓ આગળ ધસી રહ્યા છે; તેમનો અદૃશ્ય સહચર આખા માર્ગમાં તેમની એકદમ બાજુમાં જ છે.”

“રાત અંધકારી છે, પરંતુ ધાર્મિકતાનો સૂર્ય તેઓ પર પ્રકાશી રહ્યો છે. તેમના હૃદયો આનંદથી ઉછળી ઊઠે છે. તેઓ જાણે નવા વિશ્વમાં હોય તેમ દેખાય છે. ખ્રિસ્ત જીવિત તારણહાર છે. હવે તેઓ તેમના વિષે મૃત તરીકે શોક કરતા નથી. ખ્રિસ્ત પુનરુત્થિત થયો છે—વારંવાર તેઓ એ જ વાત દોહરાવે છે. આ જ તે સંદેશ છે જે તેઓ શોકાતુર લોકોને લઈ જઈ રહ્યા છે. એમ્માઉસ સુધીના માર્ગની અદ્ભુત કથા તેઓએ તેમને કહેવી જ જોઈએ. માર્ગમાં કોણ તેમની સાથે જોડાયું તે તેઓએ કહેવું જ જોઈએ. તેઓ એ સંદેશ લઈને ચાલી રહ્યા છે જે કદી વિશ્વને આપવામાં આવેલામાં સર્વોત્તમ છે, આનંદના સમાચારનો એવો સંદેશ, જેના પર માનવ કુટુંબની કાળ માટે અને અનંતકાળ માટેની આશાઓ આધાર રાખે છે.” The Desire of Ages, 795–801.